

Predkládaná práce se zabývá institucí vezirátu ve Staré říši, reší otázky podoby a interpretace vezírského titulu, titulatury, kariéry a prostorové distribuce hrodek vezíru. V období Staré říše nesli vezíři kompozitní titul $\text{5, tAyty TAty (n) zAb}$, jehož doslovný překlad pravděpodobně je „TAty krále v podobě šakala, jenž náleží predsíní paláce“. V souladu se staroegyptskými představami byl úrad vezíra zpočátku spojen se synem krále. Na prelomu 4. a 5. dynastie vlivem společenských zmen nastala zmena, členové královské rodiny byli vyloučeni z účasti na správě státu a nejvyšší správní úrad byl obsazován osobami nekrálovského puvodu.